

Nr 115

Av herr **Edström m. fl.**, om undantagande från allmän varuskatt av vissa proteser och stödjebandage.

I motsats till vad som var fallet vid tillämpningen av 1940 års omsättningsskatteförordning är proteser och stödjebandage icke undantagna från nu gällande varubeskattning. Svenska vanförevårdens centralkommitté har därför i en nyligen till Konungen ställd skrivelse anfört såsom skäligt, att dessa hjälpmedel även nu genom ändrad lagstiftning måtte bli undantagna från beskattning. Med hänsyn till de sjukas och skadades behov och intressen har ju läkemedel redan beviljats sådant undantag.

En befrielse av denna art synes vara helt i linje med de ansträngningar samhället i övrigt gör för att kompensera de handikappade för deras merkostnader i sin livsföring. Härtill kan fogas, att invaliderna såsom konsumenter liksom andra har att erlægga varuskatt på allmänna förnödenheter, men får dessutom även så göra — om undantag icke beviljas — för den speciella konsumtion, som tekniskt betingas av deras handikapp.

Ur principell synpunkt vore det önskvärt att de vanföra och handikappade befriades från varuskatt för alla sådana tekniska hjälpmedel, som erfordras i deras livsföring eller för att sätta dem i stånd att arbeta. Ur praktisk synpunkt torde det emellertid vara svårt att därvid få till stånd en ur lagsynpunkt tillfredsställande avgränsning. Man kan därför inskränka sig till en hemställan om befrielse från varuskatt på proteser och stödjebandage på samma sätt som Svenska vanförevårdens centralstyrelse gjort i sin framställning. Av medicinalstyrelsen uppgjord förteckning över ortopediska och tekniska hjälpmedel kan följas för att skapa formell laglig avgränsning av begreppen. För att erhålla statsbidrag till sådana proteser och stödjebandage måste man först ha ordination av viss specialkompetent läkare. Protesen eller bandaget göres sedan å vissa bestämda verkstäder. Handeln med proteser och stödjebandage i öppna marknaden är så obetydlig och begränsad, att man nästan kan bortse från densamma. Skulle det för en lagstiftnings klarhet vara erfordrerligt, torde man kunna bortse från denna lilla grupp.

För budgetåret 1959/60 har beräknats ett statsanslag å 5,5 miljoner kr. för anskaffande av proteser och stödjebandage. Då anslaget utgår med 3/4 av totala kostnaden för dessa hjälpmedel, blir det belopp som utges av de sjuka och skadade själva — eventuellt med hjälp från sociala organisationer eller kommuns socialhjälp — för samma år omkring 1,8 mil-

joner kr. Det är på detta belopp som staten vid undantagslagstiftning skulle förlora varuskatt.

I anslutning till vad sålunda anförts hemställes,
att riksdagen måtte besluta, att proteser och stödje-
bandage med statsbidrag undantages från allmän varu-
skatt.

Stockholm den 25 januari 1960

Gunnar Edström

Rolf Kaijser

Nils Theodor Larsson
i Hammarby

Gärda Svenson

Nr 116

Av herr **Dahl m. fl.**, angående avdrag vid beskattningen för
förhöjda levnadskostnader.

(Lika lydande med motion nr 138 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1960

Einar Dahl

Herbert Larsson

Robert Johansson

Nr 117

Av herr **Ewerlöf m. fl.**, om vissa åtgärder för främjande av
bostadssparande.

(Lika lydande med motion nr 143 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1960

K. G. Ewerlöf

Ebon Andersson

E. Birke

Ragn. Bergh

Erik Hagberg

Carl Eskilsson

G. Svärd